

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ Ή ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οι προγραμματικές δηλώσεις της ΝΔ και το πρόσφατο πόρισμα Αναλυτή προαναγγέλλουν νέα επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων:

- **Θέλουν να αυξήσουν ακόμη περισσότερο το συνολικό χρόνο εργασίας** με την αύξηση των ετών εργασίας για να πάρουμε σύνταξη, την ακόμη μεγαλύτερη αύξηση των ορίων ηλικίας, την κατάργηση μορφών πρόωρης σύνταξης, τα περιβόητα «κίνητρα για παραμονή στην εργασία».
- **Θέλουν να μειώσουν ακόμη περισσότερο τις συντάξεις** και να τις μετατρέψουν σε απλά βοηθήματα. Και αυτό την ίδια στιγμή που το 70% των συνταξιούχων παίρνει σύνταξη έως 600 ευρώ!
- **Θέλουν να υποβαθμίσουν ακόμη περισσότερο την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη** για να ενισχύσουν την ιδιωτική υγειονομική-φαρμακευτική περίθαλψη.
- **Θέλουν να αποκαταστήσουν Βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα** και να τα μειώσουν σε 300 από 500 περίπου που είναι σήμερα.
- **Θέλουν να εξωθήσουν τους εργαζομένους στους «δεύτερους και τρίτους πυλώνες» της ιδιωτικής και ανταποδοτικής ασφάλισης**, για να απαλλάξουν κράτος και εργοδότες από τις υποχρεώσεις τους.
- **Θέλουν να αξιοποιήσουν ακόμη περισσότερο τα αποθεματικά των ταμείων ως «ζεστό χρήμα» για χρηματιστηριακή κερδοσκοπία** και «δομημένα» ομόλογα.
- **Θέλουν να φέρουν νέους διαχωρισμούς ανάμεσα στους εργαζομένους** και να καταργήσουν κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης.
- **Πάνω από όλα, θέλουν να αλλάξουν την ίδια την έννοια της κοινωνικής ασφάλισης. Θέλουν να μεταβούμε από το λεγόμενο «κράτος πρόνοιας», στην «αγορά πρόνοιας», να μεταβούμε από ένα καθεστώς που θεωρούσε την ασφάλιση υποχρέωση της πολιτείας προς τον πολίτη, σ' ένα νέο καθεστώς που θεωρεί την**

ασφάλιση υποχρέωση του πολίτη προς τον εαυτό του και μορφή επένδυσης. Επιχειρείται να οικοδομηθεί ένα νέο μοντέλο κοινωνικής ασφάλισης – «ανταποδοτικό» και «κεφαλαιοποιητικό». Θέλουν η ασφάλιση να πάψει να είναι δικαίωμα και να γίνει εμπόρευμα.

Αλήθειες και ψέματα για το ασφαλιστικό

- Μας λένε ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαστικά για να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα των ταμείων. Μας λένε ψέματα. Για την άσχημη κατάσταση των ταμείων δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, αλλά οι καπιταλιστές και οι εκάστοτε κυβερνήσεις που εξυπρέτησαν τα συμφέροντά τους.
- **Χρησιμοποίησε τα αποθεματικά των ταμείων, που προέρχονται από τις εισφορές των ίδιων των εργατών για να επιχορηγήσει τους καπιταλιστές με θαλασσοδάνεια.** Χρησιμοποίησε τα αποθεματικά των ταμείων για να χρηματοδοτήσει μέσω των τραπεζών την όποια καπιταλιστική ανάπτυξη, με μηδενικό σχεδόν τόκο, χαρίζοντας τεράστια ποσά στους επιχειρηματίες, την ίδια στιγμή που το ΙΚΑ δανειζόταν με το τρέχον επιτόκιο που έφτανε έως το 25%! Αλλά και πιο πρόσφατα χρησιμοποίησε τα αποθεματικά των ταμείων ως «ζεστό χρήμα» για το χρηματιστηριακό τζόγο και τα «δομημένα ομόλογα».
 - Από το 1993 που καθιερώθηκε η τριμερής χρηματοδότηση, αλλά και στη συνέχεια με το νόμο για την επίσημη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος με 1% του ΑΕΠ, **το κράτος ουδέποτε ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις του.**
 - **Με τις εισφοροαπαλλαγές, μέσω πληθώρας νόμων και ρυθμίσεων, απάλλαξε τους καπιταλιστές από τις εισφορές στα ταμεία, χαρίζοντάς τους τεράστια ποσά**

Φέρτε πίσω τα κλεμμένα!

Το σύνθημα αυτό των εργαζομένων είναι πέρα για πέρα δίκαιο. Τα λεφτά αυτά αποτελούν τμήμα του μεροκάματου, παρακρατούνται από τον εργοδότη και αποδίδονται στα ασφαλιστικά ταμεία για την περιθαλψη, τη σύνταξη την ανεργία κ.λπ. Οι ασφαλιστικές εισφορές είναι τμήμα του συνολικού μισθού του εργαζομένου.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ στην ίδια γραμμή

Σε αυτή την πολιτική ΝΔ και ΠΑΣΟΚ συμφωνούν. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι ήταν η ΝΔ με το νόμο Σιούφα που ξεκίνησε την επίθεση, για τη συνεχίσει το ΠΑΣΟΚ με τις προτάσεις Γιαννίτση (που αποσύρθηκαν ύστερα από τις μεγάλες πανεργατικές κινητοποιήσεις) και να τις κάνει πράξη εν μέρει με το νόμο Ρέππα, που ήδη εφαρμόζεται, ενώ από 1/01/2008 θα οδηγήσει σε σταδιακές μειώσεις των συντάξεων! Άλλωστε, αυτή η πολιτική αποτελεί **συνολική κατεύθυνση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση**, εντάσσεται στη στρατηγική της Λισαβόνας για τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας και περιλαμβάνεται σε ένα πλήθος από αντιασφαλιστικές ντιρεκτίβες της Ε.Ε.

Η ασφάλιση ζήτημα πρώτης προτεραιότητας!

Το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης είναι από τα πιο σημαντικά για το εργατικό κίνημα. Αφορά τους όρους με τους οποίους αμείβεται συνολικά η εργασία, αφορά την **απαίτηση να σταματήσει η ληστεία του κοινωνικού πλούτου, αφορά το δικαίωμα των απόμαχων της δουλειάς να ζουν με αξιοπρέπεια.**

Γι' αυτό και χρειάζεται να αγωνιστούμε για να μπει φραγμός σε κάθε μέτρο που χειροτερεύει τη θέση των εργαζομένων, για να αποκρουστεί κάθε αντιασφαλιστική ρύθμιση σε κάθε χώρα. Παράλληλα, διεκδικούμε μέτρα που βελτιώνουν τη θέση μας και ικανοποιούν τις ανάγκες μας. Ξέρουμε καλά ότι το θέμα του ασφαλιστικού είναι πολιτικό και ταξικό και όχι «λογιστικό» και τεχνικό. **Σε αυτούς που μας λένε ότι για να «λυθεί το ασφαλιστικό» και να «σωθεί η οικονομία» πρέπει να δουλεύουμε περισσότερο, να αμειβόμαστε λιγότερο και να ζούμε χειρότερα, απαντάμε ότι υπάρχει αρκετός κοινωνικός πλούτος για να δουλεύουμε λιγότερο, να αμειβόμαστε περισσότερο και να ζούμε καλύτερα!**

Ταυτόχρονα πρέπει να αποκρούσουμε τα σχέδια της κυβέρνησης, αλλά και κάθε άλλης κυβέρνησης, που με την κατηγοριοποίηση των εργαζομένων με βάση το χρόνο ένταξης στο ασφαλιστικό σύστημα, με τη διάκριση σε ασφαλισμένους, μισοασφαλισμένους και ανασφάλιστους, σε ντόπιους και μετανάστες, επιδιώκει τη διάσπαση της εργατικής τάξης και τη δημιουργία ψευδαισθήσεων ότι υπάρχουν θιγόμενοι και μη. Η οποιαδήποτε επιδείνωση, ακόμη και εάν δεν φαίνεται, αφορά το σύνολο των εργαζομένων. **Το κόστος δεν θα το πληρώσουν οι «νέοι»,**

και αυξάνοντας τα κέρδη τους, ενώ με χαριστικές ρυθμίσεις, με πιο πρόσφατη αυτή της κυβέρνησης Καραμανλή, τους επέτρεπε να μην αποδώσουν ποτέ τις εισφορές που αυτοί είχαν ήδη παρακρατήσει.

- **Το κράτος για πολλές δεκαετίες δεν πλήρωσε δραχμή στους ασφαλιστικούς οργανισμούς** και ιδίως το ΙΚΑ, μη καταβάλλοντας ούτε το ελάχιστο από τη φορολογική αφαίμαξη της εργατικής τάξης και αρνούμενο να ενισχύσει οικονομικά τους ασφαλιστικούς φορείς.
- **Μετά το 1990, με την είσοδο των μεταναστών, με τη χρησιμοποίηση της μαύρης εργασίας, συντελέστηκε μια ακόμη τεράστια κλοπή σε βάρος της εργατικής τάξης.** Στους εργοδότες χάριστηκε ολόκληρο το κομμάτι της αξίας της εργατικής δύναμης των μεταναστών που πηγαίνει στην κοινωνική ασφάλιση, ενώ το κέρδος των εργοδοτών ήταν ακόμη μεγαλύτερο καθώς τα μεροκάματά τους ήταν πολύ κάτω από τη μέση αξία της εργατικής δύναμης στην ελληνική αγορά εργασίας.
- **Ταυτόχρονα, επίδραση στο ασφαλιστικό σύστημα έχουν και οι νέες εργασιακές σχέσεις.** Οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, η εξάπλωση της αμοιβής με δελτίο παροχής υπηρεσιών, τα 4ωρα, σημαίνουν ότι πληθαίνουν οι μορφές εργασίας που έχουν περιορισμένα δικαιώματα ασφάλισης και ταυτόχρονα επιδεινώνουν την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων. Το δημόσιο καλύπτει μεγάλο μέρος των αναγκών του με συμβασιούχους STAGE οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα στην ασφάλιση. Αυτό επιτείνεται και από τη συστηματική υποασφάλιση από τη μεριά των εργοδοτών καθώς δηλώνουν μικρότερο χρόνο και αμοιβές, αλλά και επεκτείνουν την ανασφάλιστη εργασία: Ταυτόχρονα, ένας στους πέντε εργαζομένους είναι ανασφάλιστος, μία στις επτά επιχειρήσεις δεν είναι δηλωμένη στο ΙΚΑ, ενώ μεγάλο μέρος από τους νέους εργαζόμενους, της εργασιακής περιπλάνησης και των αλληπάλληλων διαστημάτων ανεργίας, είναι πιθανό να μην μπορέσουν ποτέ να συνταξιοδοτηθούν!

58 δισ. ευρώ υπολογίζεται η λεηλασία των αποθεματικών την περίοδο 1950-1975. Πάνω 3,5 δισ. ευρώ ήταν οι απώλειες από το τζογάρισμα των αποθεματικών στο χρηματιστήριο μετά το 1990. 5,8 δισ. είναι η ετήσια εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών. Πάνω από 3,2 δισ. ευρώ είναι οι βεβαιωμένες οφειλές των επιχειρήσεων προς το ΙΚΑ. Πάνω από 8,7 δισ. ευρώ οι οφειλές του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Όλα αυτά αποτελούν μια τεράστια κλοπή με ευθύνη των καπιταλιστών και του κράτους.

Τα ταμεία δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα εάν σταματούσε η τεράστια εισφοροδιαφυγή, εάν έμπαινε φραγμός στη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, εάν ασφαλιζόνταν κανονικά όλοι οι μετανάστες εργαζόμενοι. Κράτος και κεφάλαιο δεν μεθοδεύουν αλλαγές για να «σώσουν» τα ταμεία, αλλά για να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους προς τα ασφαλιστικά ταμεία, για να ενισχύσουν τον ιδιωτικό κλάδο ασφάλισης και περιθαλψης, για να επιβάλουν συνθήκες ακόμη μεγαλύτερης εκμετάλλευσης και ανασφάλειας στους εργαζομένους.

θα το πληρώσουμε όλοι μας! Πρόκειται για μείωση της αξίας της εργατικής δύναμης, για χειροτέρευση του βιοτικού επιπέδου του συνόλου της εργατικής τάξης.

Κανένας διάλογος – καμιά συναίνεση στην αντιλαϊκή πολιτική

Οι συνδικαλιστές ηγεσίες στη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ, αλλά και πολλές Ομοσπονδίες, όλα τα χρόνια ευθυγραμμίζονταν πλήρως με τις λογικές της ανταποδοτικότητας, συμφώνησαν με το ν. Ρέππα (και τώρα προκλητικά αρνούνται να ζητήσουν την κατάργησή του), επιζήτησαν την «αξιοποίηση» των αποθεματικών των ταμείων μέσω του τζογαρίσματος στην κεφαλαιαγορά, δεν είπαν κουβέντα για τη συνολική πολύχρονη ληστεία των ταμείων και υποτάχτηκαν στις επιλογές του κεφαλαίου. Δεν προετοίμασαν, ούτε σκοπεύουν να προετοιμάσουν τους εργαζομένους για την απόκρουση της επίθεσης, ενώ η ΓΣΕΕ κατέληξε στην εξωφρενική θέση για «έσοδα από αποκρατικοποιήσεις για τη στήριξη των αποθεματικών», τασόμενη ανοικτά υπέρ του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων της ΝΔ! Άλλωστε ο ανοιχτός απεργοσπαστικός ρόλος μεγάλων ομοσπονδιών όπως της ΠΟΕ-ΟΤΑ και της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, δείχνουν πόσο φοβούνται την εργατική δράση, πόσο θέλουν να καθηλώσουν στη γέννησή του οποιοδήποτε εργατικό σκίρτημα. **Γι' αυτό αποτελεί πρόκληση η στάση των ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να πουν ναι στο διάλογο και να διαφωνούν μόνο στη διαδικασία. Κανένας διάλογος δεν μπορεί να υπάρξει με τις αντιλαϊκές πολιτικές.**

Όμως ευθύνες έχουν και οι παρατάξεις της αριστεράς, το ΠΑΜΕ και η Αυτόνομη Παρέμβαση.

Το ΠΑΜΕ αδυνατεί να οργανώσει αποτελεσματικά την πάλη για την απόκρουση της επίθεσης, δεν πιστεύει στη δυνατότητα σήμερα μαζικών και νικηφόρων αγώνων. Λειτουργεί περισσότερο ως κομματική παράταξη του ΚΚΕ και όχι ως πρωτοβουλία αγωνιστικής συσπείρωσης. Εξήγγειλε κάποιες κινητοποιήσεις, αλλά αυτές έχουν περισσότερο το χαρακτήρα των κομματικών εκδηλώσεων και όχι των ενωτικών αγωνιστικών απαντήσεων. Δεν παίρνει πρωτοβουλίες για ένα μαζικό αγωνιστικό κίνημα απάντησης στα κυβερνητικά μέτρα. Από την άλλη η Αυτόνομη Παρέμβαση αναδεικνύει ως κυρίαρχο το ζήτημα της χρηματοδότησης των ταμείων, δε συμμετέχει στο διάλογο γιατί «δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να είναι ειλικρινής», δεν θέτει το ζήτημα της κατάργησης του ν. Ρέππα και δεν ανοίγει μέτωπο

στις αντεργατικές κατευθύνσεις της Ε.Ε. Αποτελεί κομμάτι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, συμμετέχει στο προεδρείο της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ παρέχοντας «αριστερό άλλοθι» στην γραμμή συνδιαλλαγής και υποταγής των ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ.

Το εργατικό κίνημα πρέπει να βγει στο προσκήνιο τώρα. Χρειαζόμαστε μια μεγάλη πανεργατική έκρηξη διάρκειας, σαν και αυτή του 2001 και ακόμη μεγαλύτερη, για να καταλάβει η κυβέρνηση ότι δεν πρόκειται να αφήσουμε να καθούν ιστορικές κατακτήσεις του εργατικού κινήματος, όπως ήταν η κοινωνική ασφάλιση. Το δρόμο τον έδειξαν πέρσι οι φοιτητές και οι εκπαιδευτικοί που με τον αγώνα διάρκειας τους απέτρεψαν την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τη νομιμοποίηση των ιδιωτικών ΑΕΙ. Για να γίνει αυτό απαιτείται η πιο πλατιά αγωνιστική ενότητα των ίδιων των εργαζομένων. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι κι οι εργαζόμενες πρέπει να πάρουν την υπόθεση του αγώνα στα χέρια τους. Να παλέψουμε με όλες τις δυνάμεις μας για τη συγκρότηση ενός ενιαίου πανεργατικού μετώπου ικανού να ανατρέψει τις αντιλαϊκές πολιτικές. Η ανπασφαλιστική επίθεση μάς πλήττει όλους και μόνο ο ενιαίος αγώνας και η αλληλεγγύη μπορούν να οικοδομήσουν αποτελεσματικό μέτωπο αντίστασης και ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής. Δεν πρέπει να

αφήσουμε τίποτα στην τύχη του, δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ότι η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ μπορούν να οργανώσουν τη μαζική οργανωμένη πάλη των εργαζομένων.

Όσοι αναφέρονται στη δυνατότητα ενός ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος οφείλουν να κάνουν ό,τι μπορούν για την οργάνωση μιας αποτελεσματικής – ενωτικής πάλης. Με συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς, αγωνιστικές αποφάσεις, με επιτροπές αγώνα σε κάθε περιοχή, με απεργίες αποφασιστικές και συντονισμένες μπορούμε να αποκρούσουμε τα σχέδια της κυβέρνησης, μπορούμε να ανατρέψουμε τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις, μπορούμε να επιδιώξουμε έναν ευρύτερο συντονισμό σωματείων – Εργατικών Κέντρων – Ομοσπονδιών, χωρίς αποκλεισμούς, όλων όσοι συμφωνούν ότι η επίθεση μπορεί και πρέπει να αποκρουσθεί.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Σε πείσμα όσων λένε οι απολογητές του κεφαλαίου, εμείς θεωρούμε ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι δικαίωμα κάθε εργαζομένου, δημόσιο κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση του κράτους. Στην κοινωνική ασφάλιση δεν έχουν θέση οι νόμοι της αγοράς και του κέρδους. Ο πρώτος λόγος ανήκει στις εργατικές ανάγκες και δικαιώματα.

1. Όχι στα νέα κυβερνητικά μέτρα – αντίσταση σε κάθε βήμα επιδείνωσης της ασφαλιστικής θέσης των εργαζομένων.
2. Όχι στην ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, στις συντάξεις πείνας, στην αύξηση των ορίων ηλικίας, στα «επαγγελματικά ταμεία». Κατάργηση της ιδιωτικής ασφάλισης και της δραστηριότητας του κεφαλαίου στους τομείς υγείας – πρόνοιας.
3. Πλήρης δημόσια καθολική υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για όλους τους μισθωτούς, ανεξάρτητα από τη μορφή της μισθωτής σχέσης (δελτίο παροχής υπηρεσιών, μερική απασχόληση, φασόν κ.λπ.), την εργασία στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, την ηλικία, το χρόνο ασφάλισης, την εθνικότητα. Καμιά διάκριση ανάμεσα σε «νέους» και «παλιούς» εργαζομένους. Δημόσια και δωρεάν υψηλού επιπέδου υγειονομική

κάλυψη, περίθαλψη και πρόνοια για όλους, Έλληνες και μετανάστες.

4. Να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ (Νόμοι Σιούφα και Ρέππα, ο νόμος για το ΤΣΜΕΔΕ, ο νόμος για τα ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων) και όλες οι αντιασφαλιστικές διατάξεις. Να μην εφαρμοστούν οι αντιασφαλιστικές οδηγίες της Ε.Ε. και τα κριτήρια της Λισαβόνας.
5. Όχι στην ανταποδοτικότητα και την επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Κατάργηση κάθε μορφής χρηματιστηριακής τοποθέτησης των αποθεματικών των ταμείων. Κρατική εξασφάλιση των αποθεματικών.
6. Κράτος και εργοδότες να αναλάβουν το κόστος του ασφαλιστικού συστήματος. Να επιστραφούν όλα τα κλεμμένα από το 1950 μέχρι σήμερα και με ανάλογο τόκο. Όχι στις χαριστικές ρυθμίσεις.
7. Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας ή στα 55 και 58, 50 και 55 αντίστοιχα για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Όπου υπάρχουν ευνοϊκότερα (χαμηλότερα) όρια να διατηρηθούν.
8. Αυξήσεις στις συντάξεις και τους μισθούς. Σύνδεση της κατώτατης σύνταξης με το βασικό μισθό-μεροκάματο. Υπολογισμός της σύνταξης με βάση τον καταληκτικό μισθό – πλήρης αναπλήρωση. Κατώτερος μισθός 1400 ευρώ. Δραστική μείωση του χρόνου εργασίας. 7ωρο - 35ωρο - 5ήμερο παντού.
9. Επίδομα ανεργίας ίσο με το βασικό μισθό-μεροκάματο, σε όλο το διάστημα ανεργίας. Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας και ασθένειας ως συντάξιμου χρόνου.
10. Επέκταση –και όχι περιορισμός– των βαρέων και ανθυγιεινών και σε νέα τμήματα εργαζομένων που το έχουν ανάγκη (νέες επαγγελματικές ασθένειες).
11. Άμεση αντιμετώπιση της ανασφάλιστης και μαύρης εργασίας. Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Πλήρης ασφάλιση για όλους τους εργαζομένους. Όχι στις χαριστικές ρυθμίσεις για όσους εισφοροδιαφεύγουν. Να σταματήσουν όλες οι μορφές «νόμιμης» ανασφάλιστης εργασίας (STAGE κ.λπ.). Ένταξη στο ΙΚΑ των εργατών γης.
12. Πλήρη ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους μετανάστες. Διακρατικές συμφωνίες και δικαίωμα μεταφοράς των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των μεταναστών στις χώρες καταγωγής τους.

Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις - Κινήσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Πρωτοβουλία Οικοδόμων,

Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών, Αριστερή Ριζοσπαστική Συσπείρωση Υγειονομικών,

Αριστερή Πρωτοβουλία Μισθωτών Τεχνικών, Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, Ταξική Ενότητα Ιδιωτικών Υπαλλήλων,

Πρόταση Προοπτικής - Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση Εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας, Παρέμβαση... εργαζομένων στην Γ.Γ. ΕΣΥΕ,

Εργαζόμενοι/ες από το χώρο του βιβλίου, Αγωνιστική Πρωτοβουλία Αγροτικής Τράπεζας,

Αγωνιστικές Κινήσεις - Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ, Ριζοσπαστική Παρέμβαση Μισθωτών Λογιστών,

Πρωτοβουλία Συσπείρωσης στις Τράπεζες (Εθνική, Εμπορική, Αίφα, Eurobank, Γενική, Αττικής, Αγροτική),

Πρωτοβουλία Γένοβα εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα,

Αντεπίθεση Εργαζομένων, Αριστερή Παρέμβαση Μηχανικών Δημόσιου Τομέα,

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

